

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/41/2013
Identifikačné číslo spisu:	1094899313
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1094899313.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. Ing. H. C., J., Q., II. E. C., J., Q., III. E. S., J., P., IV. K. C., J., C., V. N. C., J., Q., spoločne zastúpení JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 2, proti žalovanému: Debt Collector, s. r. o., Nitra, Mostná 72, IČO: 36 748 911, zástupca JUDr. Lukáčová & Partners, s. r. o., Nitra, Mostná 72, IČO: 47 237 244, o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. Z-2-46Cb 783/94-593, zo dňa 26. 03. 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie žaloby pripúšťa, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. Z-2-46Cb 783/94-593 zo dňa 26. 03. 2013 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o určenie neplatnosti záložnej zmluvy č. 34/334023-3 zo dňa 23. 08. 1993. Žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 557,09 eur.

V odôvodnení uviedol, že je daný naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení, pretože ich postavenie je neisté, ich možnosť disponovať s nehnuteľnosťou, na ktorej viazne záložné právo je čiastočne obmedzená zápisom záložných práv v katastri nehnuteľností, ako aj možnosť výkonu rozhodnutia, resp. dobrovoľnej dražby, čo obmedzuje ich vlastnícke práva.

Úverovú zmluvu ako aj zmluvu o zriadení záložného práva podpísala námestníčka pobočky Slovenskej sporiteľne, a. s. Podľa čl. 4.2 Organizačného poriadku Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 16. 09. 1991 boli vedúci pracovníci mestskej pobočky, riaditeľ a námestník riaditeľa oprávnení konať a podpisovať za Slovenskú sporiteľňu vo veciach mestskej pobočky. Námetka žalobcov, podľa ktorej zmluvy podpísala osoba, ktorá nie je oprávnená konať za Slovenskú sporiteľňu neobstojať a súd ju preto vyhodnotil ako nedôvodnú.

Na strane žalovaného došlo v priebehu konania k postúpeniu pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa 22.

12. 1999, kedy Slovenská sporiteľňa postúpila pohľadávku na Slovenskú konsolidačnú, a. s. Slovenská konsolidačná, a. s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpila svoju pohľadávku z úverovej zmluvy dňa 22. 12. 2004 na spoločnosť GENARO INVESTMENTS LIMITID, Limasol, Cyprus a zmluvou o postúpení pohľadávky táto spoločnosť postúpila predmetnú pohľadávku na spoločnosť Debt Collector, s. r. o., Nitra. V súlade s § 524 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. sa dlžníkovým veriteľom stáva postupník a s postúpenou pohľadávkou prechádzajú všetky práva s pohľadávkou spojené. Práva spojené s pohľadávkou sú najmä práva vyplývajúce zo zabezpečenia záväzkov. Záložné právo, ako právo akcesorické, sleduje pohľadávku, ktorú zabezpečuje a sleduje ju aj v prípade zmeny veriteľa v súvislosti s postúpením pohľadávky. Povinnosť vyrozumieť osobu, ktorá zabezpečenie záväzku poskytla, nie je potrebná.

Namietaná skutočnosť, že žalobcovia pri podpise záložnej zmluvy konali pod nátlakom, nebola v konaní preukázaná. Žalobcovia podpísali záložnú zmluvu zo dňa 24. 09. 1992 ako aj záložnú zmluvu zo dňa 23. 08. 1993 a tiež návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 23. 08. 1993. Súd konštatoval, že podpis záložnej zmluvy je právnym úkonom vykonaným zo strany žalobcov slobodne, vážne, zrozumiteľne a dobrovoľne. Z obsahu záložnej zmluvy je zrejmé, kto ju podpisuje, aký záväzok má byť zabezpečený, ako aj rozsah zabezpečenia.

Súd dospel k záveru, že pasívna legitímácia žalovaného je daná, pretože s postúpením pohľadávky v súlade s § 524 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. boli postúpené aj práva s ňou súvisiace, t. j. aj prípadné právo uspokojiť sa zo zálohu. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 34/334023-3 zo dňa 23. 08. 1993 je platná, v dôsledku čoho žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali žalobcovia odvolanie s poukazom na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, § 205 ods. 2 písm. b/ a § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.

Podľa ich názoru žalobcovia konali pri podpise záložnej zmluvy v omyle spočívajúcom v tom, že dlžník - spoločnosť DONAU BAU, s. r. o. úver ešte nečerpал, a že tento úver bude riadne splácaný v súlade s úverovou zmluvou. Do omylu boli žalobcovia uvedení porušením povinností dlžníka a je nepochybné, že ak by o tomto porušení žalobcovia vedeli, nikdy by k podpisu záložnej zmluvy neboli pristúpili. Žalobcovia majú za to, že na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k nesprávnym skutkovým zisteniam. V tejto časti považujú napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné. Namietajú tiež, že súd nevykonal dokazovanie ohľadom odstúpenia veriteľa od úverovej zmluvy, nevyzval žalovaného, aby sa k tejto skutočnosti vyjadril pričom súdom vyslovený názor k tejto skutočnosti nevychádzal z riadne vykonaného dokazovania. Súd tiež neposúdil formálne a obsahové chyby v záložnej zmluve spôsobujúce jej neplatnosť o. i. aj pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť, pričom týmito nedostatkami sa súd nezaoberal. Nevysporiadal sa s okolnosťami, za ktorých bola záložná zmluva uzavretá a to ani v nadväznosti na úverovú zmluvu ako aj nedostatkom vôle na strane žalobcov podpísať záložnú zmluvu k nehnuteľnostiam v ich vlastníctve, pričom nevykonal dôkazy, navrhované žalobcami.

Napadnuté rozhodnutie navrhli zmeniť tak, že súd určí neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 34/334023-3 a jej dodatku č. 2 k úverovej zmluve uzavretej dňa 23. 08. 1993 na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 34/334023-3 zo dňa 24. 09. 1992, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný napadol rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti trov konania.

Podľa jeho názoru súd nesprávne aplikoval pri určení výšky trov konania ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z. z., pričom mal postupovať podľa § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky.

V tejto časti navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 5 038,53 eur.

Podaním zo dňa 30. 08. 2013 žalobcovia oznámili, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody o urovnaní vzájomných vzťahov, vyplývajúcich zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 34/334023-3, dodatku č. 2 k úverovej zmluve zo dňa 23. 08. 1993, v dôsledku čoho návrh na začatie konania berú v celom rozsahu späť a navrhujú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie návrhu pripustil, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastavil. Súčasne navrhujú, aby trovy konania neboli priznané žiadnemu z účastníkov.

Žalovaný podaním zo dňa 18. 09. 2013 so späťvzatím návrhu súhlasil.

Podľa § 208 O. s. p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Keďže v danom prípade boli splnené podmienky pre postup podľa citovaného ustanovenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie návrhu pripustil, zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. Z- 2-46Cb 783/94-593 zo dňa 26. 03. 2013 a konanie zastavil.

Trovy konania nepriznal žiadnemu z účastníkov /§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p./.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.